

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/185/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114232383
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4114232383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Boris Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci navrhovateľky (matky): E. C., nar. X.X.XXXX, bytom X., F. ul. XX, zastúpená: Advokátska kancelária KOTRUSZ-BENČÍK, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova 57, IČO: 47 237 252, proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené (otcovi): H. S., nar. XX.X.XXXX, bytom L., W. č. XX, o určenie otcovstva k maloleťmu dieťaťu: L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenému Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, so sídlom Nitra, Štefánikova ul. 88, ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 26. októbra 2016, č. k. 14C/160/2014 - 133 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov o určení výživného otcovi na maloleťú L., zročnom výživnom, trovách konania štátu a náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 26. 10. 2016, č. k. 14C/160/2014-133 určil, že: I. H. S., nar. XX.X.XXXX je otcom maloletej L. C., nar. XX.XX.XXXX z matky E. C., nar. X.X.XXXX.

1.2. II. Maloleťú L. C. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá je povinná ju zastupovať a spravovať jej majetok a otca H. S. zaviazal prispievať na výživu maloletej L. sumou 60 eur mesačne od 10.11.2014, ktoré je splatné do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej.

1.3. III. Ďalej rozhodol, že zročné výživné od 10.11.2014 do 31.10.2016 vo výške 1.340 eur je otec maloletej H. S. povinný zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky maloletej.

1.4. IV. Vo výroku označenom pod bodom IV. rozhodol, že styk otca s maloletou L. neupravuje.

1.5. V. Trovy štátu znáša otec maloletej H. S..

1.6. VI. Navrhovateľke súd priznáva plnú náhradu trov konania voči otcovi maloletej H. S..

2.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že navrhovateľka sa písomne podaným návrhom doručeným súdu dňa 10.11.2014 domáhala, aby súd určil, že otcom maloleťmu dieťaťu L. C. je H. S., mal. dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal na platenie výživného sumou 120 eur mesačne od narodenia dieťaťa.

2.2. V návrhu uviedla, že s otcom dieťaťa bývali v spoločnej domácnosti 7 rokov. Počas ich spolužitia bol v rokoch 2010-2012 vo výkone trestu odňatia slobody za krádež. V čase, keď bol vzatý do väzby, mal. L. už čakala a bola v piatom mesiaci tehotenstva. Po prepustení z výkonu trestu sa odporca vrátil do domácnosti, avšak otcovstvo k mal. nebolo uznané. V čase rozhodnom pre počatie dieťaťa som udržiavala intímny vzťah len s označeným mužom a je si na 100% istá, že on je otcom mal. L.. Na výživu maloletej mi nijakým spôsobom neprispieva a ani nikdy neprispieval. Mal. L. chodí do materskej školy od 2.9.2014.

3.1. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené na pojednávaní uviedol, že si vôbec nie je istý tým otcovstvom, aj z tých 7 rokov, ktoré boli spolu, bol 5 rokov vo väzení. On chcel, aby ho navrhovateľka dala zapísať do rodného listu ako otca, avšak ona ho zapísať nedala. Potvrdil, že v dobe rozhodnej pre splodenie dieťaťa mali intímny styk, napriek tomu si nie je istý, či je otcom, preto by chcel, aby sa dali urobiť testy otcovstva. Z väzenia sa vrátil niekedy v mesiacoch september - október 2012. Navrhovateľke dal hneď 250 eur, našiel si aj robotu, prispieval jej ako kedy a na Vianoce 2012 jej dal tiež 250 eur. Potom už odtiaľ odišiel, lebo chcela, aby platil za nájom. Chcel sa stretávať s dcérou, ale ona to podmieňovala peniazmi.

3.2. Keďže nebol zapísaný riadne ako otec, nemal ani dôvod platiť na mal. L.. Uviedol, že má dlhodobu, asi 3 roky, problémy s nohou a teraz by mal ísť 24.05.2016 na posudkovú komisiu ohľadom jeho zdravotného stavu a určenia, či mu bude priznaný invalidný dôchodok. Z výkonu trestu prišiel v roku 2012, potom robil 2 mesiace, nemohol sa zaevidovať ani na úrade práce ako nezamestnaný, lebo nevedel predložiť potvrdenia od posledných zamestnávateľov. Býva na sociálnej ubytovni v BA alebo TN kde platí 0,50 centov na noc. Príležitostne robí, aby mal na stravu. Na otázku, akou sumou vie prispievať na mal. L. uviedol, že môže prispievať minimálnym výživným, najviac sumou 50 eur.

4. Kolízny opatrovník uviedol, že testami DNA bolo preukázané, že H. S. je otcom mal. L. a je v záujme mal. dieťaťa, aby prispieval na jej výživu a keďže jeho príjmy neboli zistené, ponecháva výšku výživného na rozhodnutie súdu.

5.1. Z výsledkov vykonaného dokazovania, a to z rodného listu maloletej L. C. vyplýva, že jej matkou je navrhovateľka a otec nie je uvedený.

5.2. Zo znaleckého posudku č. X/XX zo dňa 28.1.2016 znalca K.. V. F. G.. vyplýva, že biologické otcovstvo H. S. k mal. L. C. nie je možné vylúčiť. Hodnota pravdepodobnosti jeho otcovstva je W: 100%, čiže jeho biologické otcovstvo je treba pokladať za prakticky dokázané.

5.3. Z potvrdenia ÚPSVaR Nitra vyplýva, že navrhovateľka poberá prídavky na dieťa vo výške 23,52 eur. Podľa rozhodnutia ÚPSVaR Nitra zo dňa 5.5.2015 navrhovateľke bol zvýšený preddavok na pomoc v hmotnej núdzi na sumu 206,40 eur mesačne od 1.4.2015.

6.1. Navrhovateľka mala uzatvorené Dohody o vykonaní práce so zamestnávateľom X. spol. s.r.o., v ktorej bola určená odmena za vykonanú prácu 2,184 eur/hod., ďalej predložila potvrdenie o úhrade nájomného vo výške 360 eur mesačne. Tiež predložila potvrdenie o tom, že mal. L. navštevuje materskú školu od 1.9.2014.

6.2. Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 13.9.2016 vyplýva, že o invalidnom dôchodku menovaného H. S. doposiaľ nerozhodovali. Zo správy ÚPSVaR Bratislava vyplýva, že menovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

7. Zistený skutkový stav posúdil prvoinštančný súd podľa ustanovení § 94 ods. 1, 2, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“) a podľa § ust. § 110 Civilného mimosporového poriadku („CMP“).

8. Z vykonaného dokazovania, a to znaleckého posudku č. X/XXXX znalca K.. V. F. mal súd za preukázané, že muž, ktorého otcovstvo má byť určené H. S. je otcom maloletej L. C.. Pretože v zmysle § 110 CMP s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a

povinností a o výžive maloletého, súd sa ďalej zaoberal tým, komu bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti a s otázkou určenia výživného na maloletú.

9. Obaja účastníci súhlasili, aby mal. L. bola zverená do osobnej starostlivosti matky. Čo sa týka výživného na maloletú, navrhovateľka žiadala v návrhu určiť výživné vo výške 120 eur mesačne, svoj návrh v závere upravila na sumu 90 eur a otec maloletej navrhoval sumu 50 eur.

10.1. Porovnávajúc príjmy a výdavky na oboch stranách zistil, že navrhovateľka poberá prídavky na dieťa v sume 23,52 eura mesačne a preddavok na pomoc v hmotnej núdzi vo výške 206,40 eura mesačne od 1.4.2015, pričom uviedla, že pracuje na dohodu o vykonaní práce, kde by mala mať príjem 60 eur mesačne, avšak táto suma jej je odpočítaná zo sociálnej dávky, takže jej príjem stále zostáva vo výške 206,40 eura. Býva v podnájme, kde platí nájomné vo výške 360 eur, ktoré jej pomáha hradiť plnoletý syn X., ktorý pracuje. Výdavky na dieťa predstavujú najmä poplatok za škôlku cca v sume 7 eur, poplatok za lieky, strava, oblečenie.

10.2. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, podľa jeho vyjadrenia pracuje príležitostne brigádne a býva na ubytovni, kde si platí sumu 0,50 eur na noc. Na pojednávaní uvádzal, že si podal žiadosť o priznanie invalidného dôchodku, toto jeho tvrdenie však preukázané nebolo, nakoľko Sociálna poisťovňa súdu oznámila, že sa doposiaľ takouto žiadosťou nezaoberali. Obaja účastníci majú vyživovaciu povinnosť len voči mal. L.

11. Takto zistenými príjmovými a majetkovými pomermi účastníkov súd dospel k záveru, že dôvodné výživné na mal. L. zo strany otca je vo výške 60 eur s prihliadnutím aj na odôvodnené potreby maloletej, ktorá má v súčasnosti len 6 rokov a navštevuje materskú školu. Tým potom súd ponecháva priestor na prípadné neskoršie zvýšenie výživného, keď narastú náklady na maloletú. Otec maloletej nepreukázal súdu svoj príjem, čo však nemožno pripisovať na ťarchu dieťaťa, keďže vyživovacia povinnosť rodiča voči svojmu dieťaťu je prvoradá a má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami, preto je povinnosťou otca maloletej prispievať na jej výživu v uvedenej výške. Výživné v tejto výške súd určil od 10.11.2014. Navrhovateľka na pojednávaní žiadala určiť výživné pre mal. L. od podania návrhu, preto súd zaviazal otca maloletej prispievať na jej výživu od 10.11.2014, ktoré je splatné do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej.

12. Ďalej súd určil zročné výživné od 10.11.2014 do 31.10.2016, ktoré je vo výške 1.340 eur (22 mesiacov + 10 dní x 60 eur) a povolil ho otcovi maloletej H. S. zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky maloletej.

13. Keďže účastníci nežiadali upraviť styk otca s maloletou L., súd rozhodol, že ho neupravuje.

14. Otca maloletej H. S. súd zaviazal znášať trovy štátu, ktoré predstavujú poplatok za znalecký posudok, a ktorý súd dal vyhotoviť na návrh otca z dôvodu, že otec maloletej bez vážneho dôvodu spochybňoval, že je otcom maloletej. Matka maloletej navyše bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov.

15. O trovách konania rozhodol podľa § 53 CMP, podľa ktorého vo veciach určenia rodičovstva môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať. Súd rozhodol, že navrhovateľke priznáva plnú náhradu trov konania voči otcovi maloletej H. S., majúci za to, že tento sa úmyselne vyhýbal plateniu výživného na svoju maloletú dcéru, ku ktorej otcovstvo až do podania návrhu nespochybňoval, a preto spôsobil trovy právneho zastúpenia na strane navrhovateľky.

16. Proti tomuto rozsudku podal otec maloletej v zákonnej lehote odvolanie v časti výroku o určení výživného na mal. L. C.. Uviedol, že nie je pravda, že býval s navrhovateľkou 7 rokov v jednej domácnosti, keďže ona bola častou konzumentkou alkoholických nápojov, zdržiavala sa v spoločnosti mužov pochybnej povesti a jeho spoločné bývanie bolo obmedzené. V tom čase bol závislý na omamných látkach a splodenie dcéry L. bolo pre neho prekvapením. Už vtedy mal hepatitídu typu C, preto bolo od navrhovateľky krajne nezodpovedné mať s drogovo závislým a chorým mužom dieťa. Nie je pravda, že pracoval načierno, lebo pri užívaní omamných látok to nie je možné. Kradol, za čo aj bol právoplatne odsúdený; z výkonu trestu nemal kam ísť, a tak privítal, že môže bývať u navrhovateľky. Na domácnosť a výživu neprispieval, lebo nemal prácu. Navrhovateľka ho z bytu nevyhodila, ale jej časté používanie alkoholu bolo neúnosné, preto domácnosť opustil. Ubytovanie v tom čase nepotreboval, lebo

bol na liečení, bol hospitalizovaný v nemocnici a na liečení drogovo závislých, je pod dozorom psychiatra a lekárov na liečbu hepatitídy typu C. Čo sa týka invalidného dôchodku, je to len jeho zbožné želanie. Uviedol to pod vplyvom omamných látok a aj súhlas s platením výživného 50 eur.

17.1. Mal snahu viackrát sa zamestnať, ale ako vyučený kuchár s hepatítidou typ C to nebolo možné, všade žiadali zdravotný preukaz a ten mu nikto nechcel vystaviť. Krátkodobo robil aj v iných zariadeniach. Pred mesiacom sa vrátil z liečenia drogovo závislých v P., nemá žiadne finančné prostriedky a ubytovanie v sociálnej poisťovni zaplatila jeho mama. Matka aj stará matka ho v minulosti finančne podporovali. Navrhovateľka E. C. už určite zabudla na požičaných 10 000 Sk na ubytovanie od jeho starej mamy, ktoré dodnes nevrátila. Navrhovateľke ide výlučne iba o peniaze hlavne pre seba. Bola už v televíznej relácii H. B. kde pýtala peniaze a v rôznych médiách sa celkovo rada prezentuje. I na verejnosti.

17.2. On si ako chorý človek nemôže nájsť prácu, nohu má ťažko poškodenú, hrozí mu amputácia, lieči sa, a keďže nemá žiadne prostriedky na výživné maloletej L., žiada súd o prehodnotenie výšky výživného. Má len samé dlhy a exekúcie v zdravotnej poisťovni a v iných inštitúciách, finančné zlepšenie jeho situácie je v nedohľadne, preto jeho matka je ochotná popri platení jeho ubytovania a stravy platiť výživné 20 eur každý mesiac na maloletú L.

18.1. Matka sa písomne vyjadrila k odvolaniu a navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť, prípadne aby sa odvolací súd zaoberal možnosťou priznania výživného v pôvodne požadovanej výške a zároveň aby otca zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania. Žiadny z argumentov otca neodôvodňuje jeho požiadavku ohľadne zníženia priznanej sumy výživného, keďže svoju životnú situáciu si zapríčinil svojím vlastným nezodpovedným konaním a to, že v dôsledku užívania drog si privodil zdravotné problémy, ktoré sťažujú jeho spoločenské uplatnenie ho nijakým spôsobom nezbavuje zodpovednosti a povinností, ktoré má voči svojej dcére.

18.2. Ustanovenie § 62 Zákona o rodine vrátane čl. 32 ods. 4 listiny garantuje právo rodičov vychovávať svoje deti a na druhej strane garantuje právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Situáciu otca nie je možné pričítať na ťarchu dieťaťa, pretože priznanie výhody na strane otca pre jeho nezodpovedné konanie, ktorým si znemožnil zabezpečovanie potrieb materiálnej ako aj nemateriálnej povahy by bolo v rozpore s dobrými mravmi a zohľadnenie uvedených argumentov otca pri určovaní výšky výživného by spôsobilo značný nepomer vzájomných vzťahov a v konečnom dôsledku bolo v neprospech mal. dieťaťa. Pokiaľ si otec svojím nezodpovedným správaním sťažil možnosť plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej, je povinný niesť dôsledky svojho konania. V zmysle ustálenej judikatúry dieťa nemôže byť sankcionované za neuvážené správanie svojho rodiča nepriznaním alebo znížením výživného.

18.3. Keďže otec bez vážneho dôvodu rozporoval skutočnosť, že je otcom maloletej L. a navrhoval vykonanie znaleckého dokazovania, má matka za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zaviazal otca maloletej znášať trovy štátu, ktoré predstavujú poplatok za vypracovaný znalecký posudok; tiež správne postupoval, keď jej ako navrhovateľke priznal voči otcovi nárok na náhradu trov konania, pretože otec sa úmyselne vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti a žiadnym spôsobom sa nepodieľal na jej výchove a zabezpečovaní jej potrieb.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, neviazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti výrokov o určení výživného, zročnom výživnom, trovách konania štátu a náhrade trov konania je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20.1. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20.2. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20.3. Podľa § 395 ods.1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20.4. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 395 ods. 2 CMP).

21.1. Podľa § 94 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

21.2. Podľa § 7 ods. 1 CMP účastníkom je ten, koho tento zákon za účastníka označuje.

21.3. V konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, je účastníkom aj ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať (§ 7 ods. 2 CMP).

22.1. Podľa § 105 CMP konaniami vo veciach určenia rodičovstva sú konanie o a/ určenie materstva, b/ určenie otcovstva, c/ zapretie otcovstva a d/ prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva dieťaťom.

22.2. Podľa § 108 ods. 2 CMP účastníkom konania o určenie otcovstva je navrhovateľ podľa predpisov rodinného práva, dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť určené.

22.3. Podľa § 110 CMP s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého.

23.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Ustanovenie § 387 ods. 1 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 393 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

25.1. Pretože otec maloletej L. nepodal odvolanie v časti výroku rozsudku prvoinštančného súdu o určení za otca tohto dieťaťa a ani o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matke, je v tejto časti rozsudok právoplatný a nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom.

25.2. Odvolací súd v dôsledku podania odvolania otca preskúmal v odvolacom konaní rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o určení výživného, výroku o zročnom výživnom a trov konania štátu a trov účastníkov konania a konštatuje, že odvolanie otca nie je dôvodné, keďže súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu dospel k správnym právnym záverom, keď u otca vychádzal zo zistenia, že ako nezamestnaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a pracuje iba príležitostne ako brigádnik, pričom svoj príjem nepreukázal, čo však nemožno pripisovať na ťarchu dieťaťa, ktoré v čase rozhodovania súdu malo šesť rokov a navštevovalo materskú školu.

26. Pri určení výšky výživného otcovi na maloletú v sume 60 eur mesačne súd prvej inštancie zohľadnil výdavky matky maloletej na pokrytie jej odôvodnených potrieb, zohľadnil prídavky na dieťa, ktoré v roku 2017 poberala matka v sume 23,52 eura (v roku 2018 predstavujú 23,68 eura - poznámka odvolacieho súdu), ktorými je krytá časť výchovy a výživy maloletej a prihliadol na to, že matka pobera príspevok v hmotnej núdzi v sume 206,40 eura mesačne.

27. Zákon pojmovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sa preskúmavajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie.

28. Odvolací súd je toho názoru, že dokazovanie Okresného súdu v Nitre bolo starostlivo orientované na to, aby boli zistené skutočnosti rozhodné pre stanovenie výživného a pri rozhodovaní o výške výživného posúdil komplexne všetky mu dostupné skutočnosti v pomeroch účastníkov, preto sa stotožnil sa so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v dôsledku čoho považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia výživného za vecne správne, keď poukázal aj na to, že v zmysle § 62 ods. 3 ZoR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

29. Výška tohto životného minima je stanovená zákonom č. 601/2003 Z.z., o životnom minime, a aktuálne dosahuje 91,06 eura mesačne. Z uvedeného vyplýva, že keby v danom prípade povinný otec nemal vôbec nijaký príjem, musel by ste na dieťa platiť aspoň 27,32 eura mesačne do 30.6.2018 a od 1.7.2018 je to 28,08 eura.

30.1. Súd prvej inštancie pri určení výšky výživného správne vychádzal aj z ust. § 75 ods. 1 veta druhá ZoR, teda že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

30.2. Pokiaľ sa otec maloletej dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne nepodmienečne odsúdený a daný na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ak svojím nezriadeným spôsobom života (užívaním drog) si poškodil zdravie do tej miery, že ho to limituje v snahe nájsť si primerané zamestnanie, treba vychádzať z toho, že sa zbavil svojím úmyselným konaním objektívnej možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu a táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu výživou odkázaného dieťaťa, preto treba u povinného otca vychádzať z potenciality jeho zárobku a nemožno mu stanoviť ani minimálne výživné v zmysle § 62 ods. 3 ZoR. Súd prvej inštancie zohľadnil tieto pomery na strane povinného otca a rozhodol správne, keď vychádzajúc aj z vyjadrenia otca o jeho ochote platiť výživné na maloletú v sume 50 eur mesačne určil vzhľadom na okolnosti tohto prípadu výživné otcovi na maloletú v sume 60 eur mesačne od podania návrhu matky na určenie otcovstva. Správne tiež rozhodol o zročnom zaostalom výživnom, ktoré otcovi vzhľadom k jeho pomerom povolil zaplatiť v 30 eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným; rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne aj v časti náhrady trov konania štátu aj náhrady trov konania účastníkov, preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciacie tohto rozsudku.

31. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32.2. Podľa § 49 ods. 1 CMP účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

32.3. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32.4. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

32.5. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

33. V predmetnej veci v odvolacom konaní, predmetom odvolacieho konania bolo určenie výživného, teda vec starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 písm. c/ CMP), pričom v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, v dôsledku verejného záujmu nie je možné uplatňovať sankčnú funkciu trov konania, ktorá by sa mala pomeriavať podľa zásady úspechu v konaní, a keďže neboli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 53 alebo § 55 CMP, odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).